

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi peltoalan perusteella
suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain muuttami-
sesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain voimassaoloaikaa jatkettavaksi vuoden 1995 loppuun. Lain mukaan vientikustannusmaksua ei peritä, jos maksuvelvollinen kesannoi määrätyn osuuden tilan peltoalasta. Luonnollisen henkilön olisi maksusta vapautuakseen kesannoitava peltoalastaan 15 prosenttia. Oi-

keushenkilön olisi kesannoitava 50 prosenttia. Oikeushenkilön kesannoimisehtoa voitaisiin kuitenkin määrätyissä tapauksissa alentaa.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1994 alusta. Esitys liittyy vuoden 1994 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Laki peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta on ollut voimassa kolme vuotta. Lain tavoitteena on vähentää viljelyksessä olevaa peltoalaa ja viljelijäämien syntyä. Lain mukaan viljelmän haltija on velvollinen maksamaan vientikustannusmaksua, jollei hän vapaudu maksusta kesannoimalla määrätyn osuuden viljelmän peltoalasta. Lain ensimmäisenä voimassaolovuonna 1991 luonnollisen henkilön oli kesannoitava pelloistaan 15 prosenttia. Vuonna 1992 kesannoitavaksi vaadittuun määrään vaikutti luonnollisen henkilön saamat palkka- ja eläketulot. Maksusta vapautuakseen viljelijän oli kesannoitava pelloistaan 15, 20 tai 30 prosenttia palkka- ja eläketulojen suuruudesta riippuen. Oikeushenkilön oli kesannoitava pääsääntöisesti 50 prosenttia. Vuonna 1993 kesantoprosentin määräytymisestä palkka- ja eläketulojen suuruuden

perusteella luovuttiin. Luonnollisen henkilön oli vuonna 1993 vientikustannusmaksusta vapautuakseen kesannoitava pelloistaan 15 prosenttia ja oikeushenkilöltä pääsääntöisesti 50 prosenttia. Oikeushenkilöltä vuokratusta pellostosta kesantovelvollisuus määräytyi kuitenkin aina vuokramiestä koskevan pääsäännön mukaan.

Kesantoalaa koskeväksi tavoitteeksi oli asetettu 400 000 hehtaaria vuonna 1991, 500 000 hehtaaria vuonna 1992 ja 450 000—500 000 hehtaaria vuonna 1993. Yksinomaan tämän lain mukaisella järjestelmällä ei tavoitetta saavutettu. Maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) mukaisilla kesannoimisesta maksettavilla palkkioilla on pyritty vaikuttamaan siihen, että viljelijät kesannoisivat enemmän kuin maksuvelvollisuudesta vapautuminen edellyttää. Kesannointia on tuettu tasapainottamisvarojen ohella myös maataloustulolain (736/89) mukaisella peltoalaperusteisella tuella.

.Toteutettu järjestelmä nosti palkkiokesanto-

alan vuonna 1991 noin 470 000 hehtaariin ja vuonna 1992 noin 500 000 hehtaariin. Vuonna 1993 kesantoala pieneni edellisvuodesta noin 57 000 hehtaaria ja oli kaikkiaan 452 000 hehtaaria. Kesannoimisjärjestelmän ulkopuoliset kesannot nostivat kesantoalan kaikkiaan vuonna 1993 noin 490 000 hehtaariin.

Vientikustannusmaksua ei lain mukaan peritä, kun tilan peltoalasta vähintään 85 prosenttia on nurmella. Tätä vapautusta on käytetty hyväksi varsinkin Itä- ja Pohjois-Suomen maidontuotantoalueilla.

Kesannoimisesta maksetaan viljelijälle palkkiota sen mukaan kuin valtioneuvosto maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain nojalla määrää. Vuonna 1991 palkkioita maksettiin 730 miljoonaa markkaa, vuonna 1992 noin 570 miljoonaa markkaa ja vuonna 1993 noin 470 miljoonaa markkaa aiempina vuosina tehtyjen kolmivuotisten kesantosopimusten palkkiot mukaan lukien. Edellytetyltä vähimmäiskesantoalalta maksetaan vuonna 1993 palkkiota vain, jos ala on viherkesantona. Palkkion suuruus on tällöin 400 markkaa hehtaarilta.

Kesantopeltoa saa vuonna 1993 käyttää sadonkorjuuseen tai laiduntamiseen niissä tapauksissa, joissa valtioneuvosto tällaisen käytön maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain nojalla kesannoimispalkkioista antamassaan päätöksessä sallii. Kesantopeltoa on saanut käyttää muun muassa lampaiden, vuohien, siipikarjan, puhdasrotuisen itä- ja pohjoissuomenkarjan sekä hevosten laiduntamiseen. Hevosten laidunalalta ei kuitenkaan makseta kesantopalkkiota. Kesantopeltoa on saanut käyttää myös riistaeläinten ruokintaan tarkoitettuna riistapeltona. Pyrkimyksenä on ollut niin ikään lisätä kesannoinnissa erityisesti niin sanottujen non-food kasvien viljelyä ja peltojen maisemakäyttöä.

Valtioneuvosto voi sallia määräämillään ehdoilla koko maassa tai maantieteellisesti selvästi rajattavalla alueella kesantopellon käyttämisen myös rehuntuotantoon tai laiduntamiseen silloin, kun poikkeuksellisten luonnonolosuhteiden vuoksi on odotettavissa heikko sato.

Kesantojärjestelmän ovat hallinnollisesti hoidaneet maatilahallituksen lakkauttamisen jälkeen maa- ja metsätalousministeriö, maaseutuelinkeinopiirit ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, yleensä maataloussihteerit. Muutoksenhakuviranomaisena toimii maa- ja met-

sätalousministeriön yhteydessä toimiva maaseutuelinkeinojen valituslautakunta.

1.2. Kansainvälinen kehitys ja ulkomainen lainsäädäntö

Euroopan yhteisöjen (EY) uusi kesantojärjestelmä on käytössä ensimmäisen kerran markkinointivuonna 1993/94. Kesantojärjestelmä on osa yhteisöjen maatalousuudistusta, jossa viljojen hallinnollisia hintoja alennetaan asteittain 30 prosenttia samalla kun viljelijöitä veloitetaan kesannoimaan 15 prosenttia viljelyalasta. Tähän viljelyalaan ei lasketa nurmea. Viljojen hintojen alentaminen kompensoidaan suoralla tuella, joka maksetaan myös kesantotalalle.

Kesantotalalla voidaan viljellä kasveja, joita ei käytetä ihmisten tai eläinten ravinnoksi. Kesantokasveja voidaan kuitenkin käyttää ihmisten tai eläinten ravinnoksi siinä tapauksessa, että ihmisille tai eläimille käytettävän ravinnon arvo on vähemmän kuin puolet koko kesantokasvin sadon arvosta.

Kesantokasvien satoa voidaan käyttää myös kemikaalien raaka-aineena tai tekniseen käyttöön, bio-etanolin raaka-aineena sekä energiatarkoituksiin. Tärkkelystuotantoon ei kuitenkaan saa käyttää kesantotalalla kasvatettua viljaa tai perunaa. Perusvaatimus on, että satoa on tavalla tai toisella prosessoitava.

Kesantoalan lannoittaminen on sallittua.

Non-food-tuotannosta on tehtävä sopimus, joka takaa sen, että tuotantoa ei ole käytetty ihmisten tai eläinten ravinnoksi. Sopimus on edellytys myös suoran tuen saamiselle kesantotalalta.

1.3. Muut kasvinviljelyyn kohdistuvat toimenpiteet

Maatalouden osallistuminen maataloustuotteiden viennin rahoittamiseen määräytyy maataloustulolain perusteella. Maatalouden vientikustannusosuus katetaan erilaisilla vientikustannusmaksuilla ja rehuihin ja lannoitteisiin kohdistuvilla veroilla. Käytössä olevista maksuista ja veroista lannoitevero ja viljan vientikustannusmaksu kohdistuvat peltoalan perusteella suoritettavan vientikustannusmaksun ohella kasvinviljelyyn. Viljan vientikustannusmaksua on peritty satovuodesta 1990/91 lähtien.

Peltoa on lisäksi poistettu tuotannosta määräjäksi vapaaehtoisilla sopimuksilla ja sitoumuksilla. Vuonna 1992 tehtyjen kuusivuotisten maataloustuotannon vähentämissopimusten piiriin tuli noin 37 000 peltohehtaaria. Vuonna 1993 maataloustuotannon vähentämissopimuksia ei varojen puutteen vuoksi voitu tehdä. Luopumiseläkelain (16/74) voimassaolo päättyi vuonna 1992 ja sen tilalle säädettiin vuoden 1993 alusta voimaan tullut maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annettu laki, luopumiskorvauslaki (1330/92). Luopumiseläkelain mukaisia sitoumuksia pellon viljelystä poistamiseksi tehtiin vielä vuonna 1992 noin 59 000 peltohehtaaria. Kuluvana vuonna uuden luopumiskorvauslain mukaisia sitoumuksia peltoalan pienentämiseksi arvioidaan tehtävän noin 8 000 peltohehtaaria. Vuonna 1992 tehtiin myös maataloustuotannon tasapainottamisesta annettun lain mukaisia sopimuksia pellon maataloustuotannosta poistamisesta, joissa viljelijä sitoutui luopumaan pellon viljelystä pysyvästi. Näitä sopimuksia tehtiin kaikkiaan noin 18 000 hehtaaria. Kesannoinnin lisäksi peltoa poistuu tuotannosta vuosina 1992 ja 1993 toteutetuilla vapaaehtoisilla toimenpiteillä yhteensä noin 120 000 hehtaaria.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Viljelyksessä olevan peltoalan supistamiseksi tulisi peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annettun lain voimassaoloaikaa jatkaa vuosiksi 1994 ja 1995.

Esityksen mukaan luonnollista henkilöä koskeva kesantoprosentti olisi edelleen kaikissa tapauksissa 15 ja oikeushenkilön edelleen 50, jollei siitä 8 §:n perusteella voida myöntää poikkeusta. Pellon vuokraustapauksissa kesantovelvollisuus määräytyisi entiseen tapaan aina vuokramiestä koskevan pääsäännön mukaan.

Maksuvelvollisuuden alaiseksi pelloksi ehdotetaan otettavaksi myös sellainen viljelemätön pelto, jonka valtio on luovuttanut maaseutuelinkeinolain (1295/90) nojalla peltona käytettäväksi. Peltoa voitaisiin tällöin myös kesannoida ja se otettaisiin normaalisti huomioon kesannoitavaa alaa laskettaessa. Esityksellä pyritään ottamaan paremmin huomioon tilarakenne kehittäminen lisäpellon hankinnan yhteydessä. Nyt noudatetun lainsäädännön mukaan vuonna 1993 peltona ostettua aluetta uusi

omistaja ei voi kesannoida muutamaan vuoteen, mikäli aluetta ei ole vuoden 1990 jälkeen yhtäjaksoisesti viljelty tai kesantona hoidettu. Viljelijä joutuu näin ollen kesannoimaan aiemmin omistamiaan, etäisyyden ja viljelykierron suhteen mahdollisesti huonommin soveltuvia alueita. Myöskään pellonraivauksen määräaikaisesta rajoittamisesta annetussa laissa (1385/91) raivauksena ei pidetä sellaisen viljelemättömän pellon raivaamista, jonka valtio on luovuttanut maaseutuelinkeinolain nojalla peltona käytettäväksi.

Peltojen yhtäjaksoisen viljelyn ja viljelemättömyyden tarkistaminen maksuvelvollisuuden perusteena olevan peltoalan toteutukseksi tai maksusta vapautumiseksi usean peräkkäisen vuoden osalta on osoittautunut käytännössä vaikeaksi. Tämän vuoksi ehdotetaan, että tarkistaminen tulisi tehdä vain edellisvuoden osalta. Kesannoitavaksi pelloksi tulee kuitenkin hyväksyä vain sellainen pelto, jolla kysymyksessä olevan viljelmän kohdalla on tuotannon tasapainottamisen kannalta merkitystä.

Voimassa olevan lain mukaan maksua ei peritä, kun peltoalasta vähintään 85 prosenttia on nurmella. Vaadittava osuus säilyisi ennallaan.

Tämän lain mukaisesti arvioidaan kesannoitavan peltoa noin 270 000—280 000 hehtaaria. Tavoitteena on kuitenkin edelleen, että viljelijät kesannoisivat peltoalastaan enemmän kuin maksuvelvoitteesta vapautuminen tämän lain mukaan edellyttää. Kokonaiskesantoalaksi pyritään molempina vuosina saamaan 500 000 hehtaaria.

Ravinteiden ja maa-aineksen huuhtoutumisen vähentämiseksi ja viherkesannoinnin edistämiseksi jatketaan neuvontatyötä ja tiedottamista. Pyrkimyksenä on luopua kokonaan avokesannoinnista.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Lain perusteella kertyvä vientikustannusmaksun tuotto luetaan osaksi maataloustuotteiden markkinajärjestelmästä ehdotetun lain 8 §:n 3 kohdassa tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maatalouden markkinointikustannuksista (HE / vp.). Vientikustannusmaksun tuotto on ollut vuosittain vain noin miljoona markkaa. Tavoitteena onkin, että viljeli-

jät kesannoisivat vähintään vientikustannusmaksusta vapautumiseksi vaaditun määrän.

Kesannoimisesta maksetaan viljelijälle palkkiota sen mukaan kuin valtioneuvosto maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain perusteella päättää. Kesannosta ei maksetaisi palkkiota silloin, kun kysymys on maksusta vapautumiseksi edellytetystä velvoitekesantoalasta. Kesantotavoitteen mukaisen kesantoalan palkkioihin arvioidaan tarvittavan varoja vuonna 1994 noin 400 miljoona markkaa.

Esityksellä pyritään vähentämään kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten työmäärää järjestelmän hoitamisessa.

3.2. Ympäristövaikutukset

Vesien- ja ympäristönsuojelun tavoitteet kesannoinnissa ovat toteutuneet hyvin. Viherkesantona tai kyntämättömänä kesantona arvioidaan olevan vuonna 1993 koko kesanto-

alasta noin 87 prosenttia. Tämä on noin 10 prosenttiyksikköä viimevuotista enemmän.

Tutkimusten mukaan viherkesanto vähentää huomattavasti maa-aineksen sekä maan ravinnevarojen huuhtoutumista. Avokesannosta luopumisen välttämättömyyttä on korostettu erityisesti vesistöihin ja valtaojiin rajoittuvien peltojen ja vedenhankintaan varatun pohjavesialueen kohdalla.

Velvoitekesannointi voidaan hyödyntää myös maan kasvukyvyn parantajana. Yksipuolisen viljan, juurikkaan ja perunan viljelyn rasittamilla mailla viherkesannosta on usein sekä tila- että ympäristotaloudellista hyötyä.

Tavoitteena on edelleen nostaa viherkesannon ja kyntämättömän kesannon alaa.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. *Yleistä.* Pykälän mukaan lain perusteella suoritettavat vientikustannusmaksut katsotaan osaksi maataloustulolain 15 §:ssä tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista.

Nykyisen maataloustulolain korvaavan uuden maataloustuotteiden markkinajärjestelmälain on tarkoitus tulla voimaan vuoden 1994 alusta.

Peltoalan perusteella suoritettavilla vientikustannusmaksuilla rahoitettaisiin jatkossa maatalouden markkinajärjestelmästä ehdotetussa laissa tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden markkinointikustannuksista.

5 §. *Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto.* Pykälään on tehty lain voimassaolon jatkamisesta johtuva muutos.

Voimassa olevan pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan maksuvelvollisuuden perusteena olevaan peltoalaan ei lasketa kuuluvaksi vuonna 1990 ja sen jälkeen yhtäjaksoisesti

viljelemättömänä ollutta ja vuonna 1993 edelleen viljelemättömänä olevaa peltoalaa. Lohkon viljelyhistorian selvittäminen usean peräkkäisen vuoden osalta on osoittautunut käytännössä työlääksi. Tämän johdosta ehdotetaan, ettei lohkon viljelyhistoriaa tarvitsisi jatkossa selvittää kuin edellisvuoden osalta.

Pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi momentti, jossa maksuvelvollisuuden alaiseksi katsottaisiin poikkeuksellisesti sellainen viljelemättömän peltoalue, jonka valtio on luovuttanut maaseutuelinkeinolain nojalla peltona käytettäväksi.

6 §. *Maksun suuruus.* Koska lain voimassaoloa ehdotetaan jatkettavaksi kahdella vuodella, pykälään on tehty maksun suuruuteen liittyvä täsmennys.

7 §. *Maksusta vapautuminen.* Pykälään on tehty lain voimassaolon jatkamisesta johtuvat muutokset.

Edellä 5 §:ssä mainitut muutokset on otettu vastaavasti huomioon tämän pykälän 2 momentissa.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutetta-

vaksi siten, että kesannoitiin rinnastettaisiin myös muu kuin maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukaan metsitetty ja aiemmin viljelyksessä ollut pelto. Muutos johtuu siitä käytännön tarpeesta, että viljelyksessä ollutta peltoa on tasapainottamisvarojen niukuuden vuoksi metsitetty viime vuosina myös metsänparannusvaroin.

Pykälän 4 momenttia on täsmennetty.

10 §. *Ilmoitusvelvollisuus*. Pykälään on tehty lain voimassaolon jatkamisesta johtuva muutos.

17 §. *Muutoksenhaku*. Pykälän 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi verolainsäädännössä tehtyjen muutosten vuoksi.

23 §. *Tarkemmat säännökset*. Pykälään on tehty täsmennys.

24 §. *Voimaantulo*. Pykälään on tehty lain voimassaolon jatkamisesta johtuvat muutokset.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 1994 alusta. Lainmuutokset koskisivat vuosilta 1994 ja 1995 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1314/90) 17 §:n 3 momentti sekä

muutetaan 1, 5, 6 ja 7 §, 10 §:n 3 momentti, 23 §:n 1 momentti ja 24 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 § osittain muutettuna 18 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla (1335/92), 5 ja 7 §, 10 §:n 3 momentti, 23 §:n 1 momentti ja 24 §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 6 § 17 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa (21/92), seuraavasti:

1 §

Yleistä

Maataloustuotteiden viennistä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on suoritettava vuosilta 1994 ja 1995 peltoalan perusteella vientikustannusmaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tämän lain nojalla suoritettavilla vientikustannusmaksuilla rahoitetaan maataloustuotteiden markkinajärjestelmästä annetun lain (/) 8 §:n 3 kohdassa tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden markkinointikustannuksista.

5 §

Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto

Maksuvelvollisuuden perusteena on viljelmään 30 päivänä kesäkuuta kesannoimisvuonna kuuluva metsittämätön peltoala. Sen suuruutta laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon:

1) edellisenä vuonna viljelemättömänä ollut ja kesannoimisvuonna edelleen viljelemättömänä olevaa peltoalaa;

2) hedelmän- ja marjanviljelyssä taikka taimitarhatuotannossa olevaa peltoalaa; tai

3) peltoalaa, jota koskee maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukainen pellon viljelyä rajoittava muu sopimus kuin kesannoimis sopimus.

Maksuvelvollisuuden alaista on kuitenkin sellainen viljelemätön peltoalue, jonka valtio on luovuttanut maaseutuelinkeinolain (1295/90) nojalla peltona käytettäväksi.

6 §

Maksun suuruus

Vientikustannusmaksua on suoritettava 1 000 markkaa maksuvelvollisuuden perusteena olevan peltoalan hehtaaria ja vuotta kohti. Oikeushenkilön on suoritettava vientikustannusmaksua kuitenkin 2 500 markkaa maksuvelvollisuuden perusteena olevan peltoalan hehtaaria ja vuotta kohti. Vientikustannusmaksu

määrätään kultakin täydeltä hehtaarin kymmenesosalta.

7 §

Maksusta vapautuminen

Vientikustannusmaksua ei ole suoritettava, jos 2 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen luonnollinen henkilö kesannoi kyseessä olevan kasvukauden ajan peltoa määrän, joka on vähintään 15 prosenttia 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta. Maksuvelvollisen oikeushenkilön maksusta vapautumisen edellytyksenä on, että se kesannoi 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta vähintään 50 prosenttia, jollei 8 §:stä muuta johdu. Maatalousoppilaitokseen ja keinosiemennysosuuskuntaan sovelletaan kuitenkin, mitä edellä säädetään luonnollisesta henkilöstä.

Kesannoitavan pellon tulee olla edellisenä vuonna viljeltyä tai kesantona hoidettua. Siltä osin kuin maksuvelvollisella ei ole hallinnsaana tällaista peltoa, voidaan kesannoida muutakin peltoa. Kesannoitavaksi pelloksi hyväksytään myös 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu pelto.

Kesannointiin rinnastetaan myös vuonna 1990 ja sen jälkeen ennen 1 päivää heinäkuuta kyseisenä kesannoimisvuonna viljelyksestä metsittämällä poistettu pelto tai vuonna 1992 ja sen jälkeen pysyvästi muuhun kuin maatalous- tuotantoon siirretty pelto.

Vientikustannusmaksua ei ole myöskään suoritettava, jos viljelmään kuuluvasta maksuvelvollisuuden perusteena olevasta peltoalasta kasvukauden ajan vähintään 85 prosenttia on

nurmella tai jos maksuvelvollisuuden perusteena oleva peltoala on alle kolme hehtaaria.

10 §

Ilmoitusvelvollisuus

Ilmoitus voidaan kuitenkin jättää Lapin maaseutuelinkeinopiirin alueella tekemättä niissä tapauksissa, joissa vientikustannusmaksua ei 7 §:n 4 momentin nojalla ole suoritettava. Lisäksi ilmoitus voidaan jättää aina tekemättä niiltä tiloilta, joita ei kesannoimisvuonna viljellä.

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä laissa tarkoitettua viljelmästä sekä vientikustannusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Laki koskee vuosilta 1991—1995 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 199 _____ .

Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Martti Pura*

Laki

peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan peltoalan perusteella suoritettavasta vientikustannusmaksusta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1314/90) 17 §:n 3 momentti sekä

muutetaan 1, 5, 6 ja 7 §, 10 §:n 3 momentti, 23 §:n 1 momentti ja 24 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 § osittain muutettuna 18 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla (1335/92), 5 ja 7 §, 10 §:n 3 momentti, 23 §:n 1 momentti ja 24 §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 6 § 17 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa (21/92), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Yleistä

Maataloustuotteiden viennistä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on *valtiolle* suoritettava vuodelta 1993 peltoalan perusteella vientikustannusmaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tämän lain nojalla suoritettavat vientikustannusmaksut katsotaan osaksi maataloustulolain (736/89) 15 §:ssä tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista. *Vientikustannusmaksuja ei oteta maatalouden kustannuksina huomioon maataloustulon kehittämiseksi laadittavassa laskelmasa.*

5 §

Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto

Maksuvelvollisuuden perusteena on viljelmään 30 päivänä kesäkuuta 1993 kuuluva metsittämätön peltoala. Sen suuruutta laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon:

- 1) vuonna 1990 ja sen jälkeen *yhtäjaksoisesti* viljelemättömänä ollutta ja vuonna 1993 edelleen viljelemättömänä olevaa peltoalaa;
- 2) hedelmän- ja marjanviljelyssä taikka taimitarhatuotannossa olevaa peltoalaa; tai
- 3) peltoalaa, jota koskee maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukainen pellon viljelyä rajoittava muu sopimus kuin kesannoimissopimus.

1 §

Yleistä

Maataloustuotteiden viennistä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on suoritettava vuosilta 1994 ja 1995 peltoalan perusteella vientikustannusmaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tämän lain nojalla *suoritettavilla* vientikustannusmaksuilla rahoitetaan maataloustuotteiden markkinajärjestelmästä annetun lain (/) 8 §:n 3 kohdassa tarkoitettua maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden markkinointikustannuksista.

5 §

Maksuvelvollisuuden perusteena oleva pelto

Maksuvelvollisuuden perusteena on viljelmään 30 päivänä kesäkuuta *kesannoimisvuonna* kuuluva metsittämätön peltoala. Sen suuruutta laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon:

- 1) *edellisenä* vuonna viljelemättömänä ollutta ja *kesannoimisvuonna* edelleen viljelemättömänä olevaa peltoalaa;
- 2) hedelmän- ja marjanviljelyssä taikka taimitarhatuotannossa olevaa peltoalaa; tai
- 3) peltoalaa, jota koskee maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukainen pellon viljelyä rajoittava muu sopimus kuin kesannoimissopimus.

Maksuvelvollisuuden alaista on kuitenkin sellainen viljelemätön peltoalue, jonka valtio on luovuttanut maaseutuelinkeinolain (1295/90) nojalla peltona käytettäväksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

Maksun suuruus

Vientikustannusmaksua on suoritettava 1 000 markkaa maksuvelvollisuuden perusteena olevan peltoalan hehtaaria kohti. Oikeushenkilön on suoritettava vientikustannusmaksua kuitenkin 2 500 markkaa maksuvelvollisuuden perusteena olevan peltoalan hehtaaria kohti. Vientikustannusmaksu määrätään kultakin täydeltä hehtaarin kymmenesosalta.

7 §

Maksusta vapautuminen

Vientikustannusmaksua ei ole suoritettava, jos 2 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen luonnollinen henkilö kesannoi vuoden 1993 kasvukauden ajan peltoa määrän, joka on vähintään 15 prosenttia 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta. Maksuvelvollisen oikeushenkilön maksusta vapautumisen edellytyksenä on, että se kesannoi 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta vähintään 50 prosenttia, ellei 8 §:stä muuta johdu. Maatalousoppilaitokseen ja keinosiemennysosuuskuntaan sovelletaan kuitenkin, mitä edellä luonnollisesta henkilöstä on säädetty.

Kesannoitavan pellon tulee olla vuonna 1990 ja sen jälkeen viljeltyä tai kesantona hoidettua. Siltä osin kuin maksuvelvollisella ei ole hallinnassaan tällaista peltoa, voidaan kesannoida muutakin peltoa.

Kesannoiduksi katsotaan aina maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukaisesti kesannoitu pelto. Kesannointiin rinnastetaan myös *mainitun lain mukaan* vuonna 1990 ja sen jälkeen ennen 1 päivää heinäkuuta 1993 metsitetty pelto tai vuonna 1992 ja sen jälkeen pysyvästi muuhun kuin maataloustuotantoon siirretty pelto, *jolta ei vuonna 1993 korjata satoa*.

Vientikustannusmaksua ei ole myöskään suoritettava, jos viljelmään kuuluvasta maksuvelvollisuuden perusteena olevasta peltoalasta vuoden 1993 kasvukauden ajan vähintään 85 prosenttia on nurmella tai jos tällainen peltoala on alle kolme hehtaaria.

6 §

Maksun suuruus

Vientikustannusmaksua on suoritettava 1 000 markkaa maksuvelvollisuuden perusteena olevan peltoalan hehtaaria ja vuotta kohti. Oikeushenkilön on suoritettava vientikustannusmaksua kuitenkin 2 500 markkaa maksuvelvollisuuden perusteena olevan peltoalan hehtaaria ja vuotta kohti. Vientikustannusmaksu määrätään kultakin täydeltä hehtaarin kymmenesosalta.

7 §

Maksusta vapautuminen

Vientikustannusmaksua ei ole suoritettava, jos 2 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen luonnollinen henkilö kesannoi *kyseessä olevan* kasvukauden ajan peltoa määrän, joka on vähintään 15 prosenttia 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta. Maksuvelvollisen oikeushenkilön maksusta vapautumisen edellytyksenä on, että se kesannoi 5 §:n mukaan lasketusta peltoalasta vähintään 50 prosenttia, jollei 8 §:stä muuta johdu. Maatalousoppilaitokseen ja keinosiemennysosuuskuntaan sovelletaan kuitenkin, mitä edellä *säädetään* luonnollisesta henkilöstä.

Kesannoitavan pellon tulee olla *edellisenä* vuonna viljeltyä tai kesantona hoidettua. Siltä osin kuin maksuvelvollisella ei ole hallinnassaan tällaista peltoa, voidaan kesannoida muutakin peltoa. *Kesannoitavaksi pelloksi hyväksytään myös 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu pelto*.

Kesannointiin rinnastetaan myös vuonna 1990 ja sen jälkeen ennen 1 päivää heinäkuuta *kyseisenä kesannoimisvuonna viljelyksestä metsittämällä poistettu* pelto tai vuonna 1992 ja sen jälkeen pysyvästi muuhun kuin maataloustuotantoon siirretty pelto.

Vientikustannusmaksua ei ole myöskään suoritettava, jos viljelmään kuuluvasta maksuvelvollisuuden perusteena olevasta peltoalasta kasvukauden ajan vähintään 85 prosenttia on nurmella tai jos *maksuvelvollisuuden perusteena oleva* peltoala on alle kolme hehtaaria.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

Ilmoitusvelvollisuus

Ilmoitus voidaan kuitenkin jättää Lapin maaseutupiirin alueella tekemättä niissä tapauksissa, joissa vientikustannusmaksua ei 7 §:n 4 momentin nojalla ole suoritettava. Lisäksi ilmoitus voidaan jättää aina tekemättä niiltä tiloilta, joita ei vuonna 1993 viljellä.

Ilmoitus voidaan kuitenkin jättää Lapin maaseutuelinkeinopiirin alueella tekemättä niissä tapauksissa, joissa vientikustannusmaksua ei 7 §:n 4 momentin nojalla ole suoritettava. Lisäksi ilmoitus voidaan jättää aina tekemättä niiltä tiloilta, joita ei *kesannoimisvuonna* viljellä.

17 §

Muutoksenhaku

Maksuunpanon muutoksen johdosta palautettavalle määrälle suoritetaan korkoa sen mukaan kuin veronkantoasetuksella (903/78) on veronpalautuksen korosta säädetty.

(3 mom. kumotaan)

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kuitenkin tarkemmat määräykset tässä laissa tarkoitettua viljelmästä sekä vientikustannusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

23 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa *tarvittaessa* tarkemmat määräykset tässä laissa tarkoitettua viljelmästä sekä vientikustannusmaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Laki koskee vuosilta 1991, 1992 ja 1993 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

24 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Laki koskee vuosilta 1991—1995 suoritettavaa vientikustannusmaksua.

*Tämä laki tulee voimaan   päivänä
kuuta 199 .*

